

PROČ MÁ DATEL ČERVENOU ČEPIČKU

V hloubi hustého lesa byl malý palouček. Na jeho okraji rostl už od nepaměti starý košatý buk, jeho větve se skláněly až k zemi a listy tiše ševalily. Podle něj také dostal palouček jméno Bukový. V koruně jeho větví našlo domov plno ptáčků a v otvorech v kmeni se už před lety zabydlely dvě veverčí rodinky. Ptáčkové se každé ráno s prvními slunečními paprsky rozezpívali a vítali nový den.

Ale jednoho rána se stalo něco divného. Ptáčkové nezpívali, jen rozčileně poletovali kolem stromu.

„Co se stalo, ptáčkové?“ podivila se veverka a vystrčila hlavu ze svého doupátka.

„Podívej se na náš strom, asi je nemocný,“ štěbetali ptáčci.

A opravdu, buk byl smutný, až dosud svěží zelené listy smutně visely dolů a vypadalo to, že na konečkách začaly žloutnout.

„Za to přece nemůže sucho,“ mudrovala veverka, „vždyť včera pršelo skoro půl dne.“ Skákala z větve na větev, prohlížela si listy, ale nic nevymyslela.

